

BORSSZEM JANKÓ

Előfizetheti a Deutsch-féle könyvnyomda és kiadói részvénytársaságnál. Pest, Józseftér 6-ik szám.
Előfizetési díj: Egész évre 6 frt. — Félévre 3 frt. — Negyedévre 1 frt 50 kr.

Molnár Pál.

A kinevezések szüret-korát éljük.

Sokan iszszak az édes mustot, kik nem is kapáltak az ur szőlejében és sok olyannak jut a karczosból, kik tokajiban reménykedtek.

Nagy tőkébe vágják a bicskát — ők bánják.

De egy kinevezés sem fog annyi feltűnést okozni, mint az: melylyel a tulsó lapon lévő igazhitű deakistát foglaltuk a hiresek arczképcsarnokába. Soha oly fejtörést, mint annak kitudása végett: valljon ezt a Palyát minek igtatták a Jankoneumba?

Hiszen nincs már meleg.

Hiszen hideg sincs még.

Aztán az „eláll“-virág sem virágzik már.

Csak azért történt, hogy hadd legyen a Borszem Jankónak is egyszer oly napja, melyen hibátlan áldozatot mutat be a jobb- és baloldali seregek urának.

B. J.

Névmagyarítás.

Están. Te, mire magyarítanád a nevet, ha német vonál?

Sanyi (hosszasan gondolkodik.) Fischlire.

Están. Ördögöt! I v á n y o s volna a neved; hát a te fiad meg mi volna?

Sanyi (hosszasan gondolkodik.) Nem tudom.

Están. I v á n k a!

Az olympusból.

A következő sorok kiadására kértünk fel:

Törs Kálmán urnak, a „Hon“ szerkesztőségében.

A „Borsemszke Tidendé“-ben olvasom, hogy önnek gyakran vannak apró malörjei az idézetekkel. Így legközelebb azon ismeretes mondásomat, mely szerint „pauca sapientia regitur mundus“, dr. Struensee barátomnak adja szájába. Engedje meg, hogy fölkiáltásomat oda bővítsem: miszerint „pauciora“ sapientia redigitur „HON.“ Goden Dagbladet!

Oxenstjerna m. p.

TUDATÁS.

Az ultramontanokat figyelmeztetem, hogy már most kevesztül lehet látni a heggyen.

Tisztelettel

Mont-Cenis.

DEFINITIO.

Egy kétségtelenül rut találós mese ezt kérdi: „*Ki a kényes?*“ — *Felelet: Az, a ki egy közelebb meg nem nevezhető anyagból eszik s egyszerre csak ott hagyja — mert h a j s z á l t talált benne. — Csernátoni immoralisnak tartja a lutrijátékot.*

Hozzá!

„Soha ilyen bikát, mint ez a borju!“

A majom.

Törökországból.

Konstantinápolyban **Mahmudot** nevezték ki miniszterelnöknek. Tán csak nem akának özönvizelőtti állapotokat behozni?

Nők albumába.

Kérkedel egyre, minő bölcs ember a férjed, Iluska!
Es miko: övele vagy, zaklatod untalanul.
Férjed bölcs, egy Szókratész ó magad oldala mellett —
Es te... Hogy is hivaták Szókratész ifju nejét?

*

Polyton a tükör előtt öntetszelgésbe merülve,
Külsődön mindig latsz igazítani valót.
Albumom is tükör, s bár mennyit is áll az előtted,
Nem jut eszedbe hogy itt szint' igazítani kell.

*

Kárhozatot vallok mint minden eretnek, Iluska!
Tévhitet ápoztam: hogy te igaz vagy, Ilus!

*

Bokrétát küldtél, nézzem mit mond a virágnyelv.
Mint a kezembe vevém, rózsá virága lehullt.

*

Álom az élet: az álomnak gyöngyrésze szerelmünk!
Hallod s ásitasz... megbizonyítod ugy-é?

*

Korholsz, hogy merek én hölgyekről csúfosan írni?
„Csúfosan írni tilos!“ — Csúfosan élni szabad?

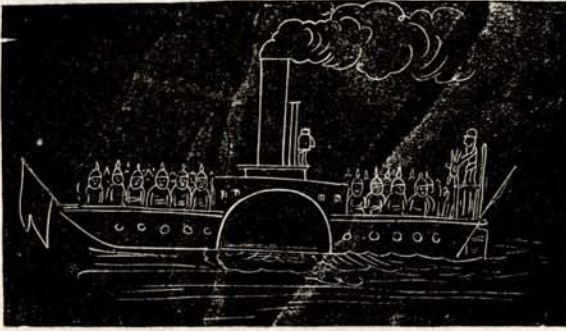
GOROMBA.

Árny- és fényképek

a tűzoltó ünnepléről.

Invocatio.

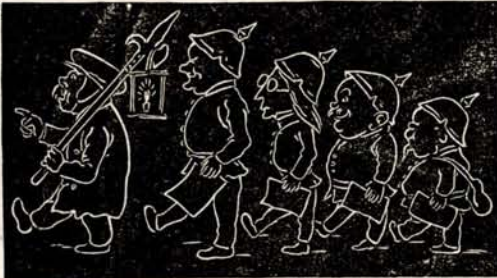
Szentséges Flórián, tűzoltók védszentje,
Vödörből hajh a ki locsoltál régente!
Ne locsold vizeddel lángoló elmém te,
Sőt olvasd verseim rendeknek szerénte.

1. Fűtyül a „Károly Francz“ kőparthoz kikötvén,
Örvendez Budapest tűzoltók megjöttén.
Bámulnák ház-sorát a Duna partjának —
De haj, csak sötétet és szörnyűport látnak.

2. — Hol a tűz, kérdezik, a melylyel fogadnak?
Se nyoma embernek, szózatnak, fogatnak.
Hol ég hát örömláng? — Hát ez a karakter?
De im jó valaki lámpással. A bakter.

3. No mégis jöttek hát, ámbátor csak egyen.
Bravó, éljen, vivát! S kvártélyunk hol legyen?
— Csak tesszen követni. Én elül menendek,
Jőjjenek utánam s lépjenek be kentek.

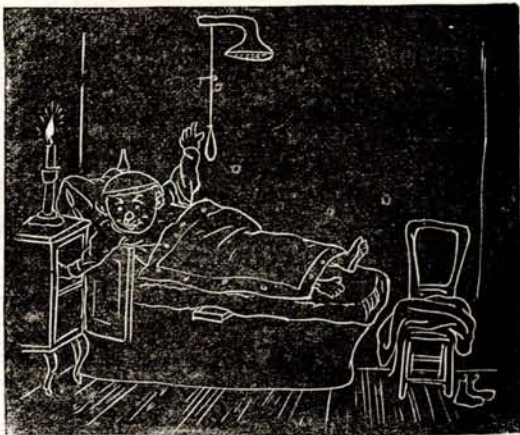
4. Belépnek grand hotel Hungárja termibe.
Pfuj tajkszel szapperment! Hisz nem tér senki be!..
Mi igyuk hát levit a száraz kortyoknak?
Hisz itt már berlini brúderek hortyognak!

5. Végre a Diána-fürdőbe kerülnek.
Hej szegény tűzoltók be megis örülnek!
De kiváltképen a jó Herr von Löschnájér
Szörnyűkép örvendez, freut sich ungeheuer.

6. Lefekszik boldogan. No hol van, lássuk hát,
Mit is szól felőlünk ez a nagy ábendblát?
S nem nézve árait börszének, dokkoknak —
Olvassa „Feuerbrunst“-híreit Lloydoknak

7. S Feuerről jutván a Wasserbrunst eszébe :
Tűzoltó kasztlinak gyomrába jól néz be.
Belenéz, tapogat . . . semmire nem akad . . .
Órdög hogy vigye el az ilyen kasztlikat !

8. No ? Nincs vízvezeték ? Tausend sapperment ! Tyhű !
Hol is van hát az az éjjeli csengettyű !
Mefogja, megrántja . . . Van már vízvezeték,
A dusbul dus kút zúg . . . jól van, g'nug isz . . . elég !

9. Volt egy kis hadd el hadd. De végre megvirrad,
Szózatot trombita oltóknak regg-hirt ad,
S mint habok habokra egymásra torulnak :
Oltók is az egymás nyakába borulnak.

10. Indulnak. Élükön a gőz-sikló zseni :
Tűzoltó-regemencz-tambur gróf Széchenyi.
Magyarok, bajorok, bécsiék utánna,
Sok nő az ablakban — egy se volt rut dáma.

11. Sarkantyus vitézek, tollason, szablyásan :
Ezek is tűzoltók, könyörgöm alásan ?
Az a, a legjava, mind jászberényiek —
A tüzet hogy' oltják, az isten érti meg.

12. Hogy oltják ? Hát csak így : az egyik serczegve
Fogának közüle ügyesen köp belö.
Kardjával ott a más, ez meg a sarkával.
S balfelől ez itt ? Hát — ez is a kardjával.

13. Rendet fűntartani mert nagyon értenek :
Kikűldnek iczike, piczi honvédeket.
S hogy le ne gázolják — e rajzunk hű tükre —
Polgárok rendőrkrét gyűrik a zsebűkre.

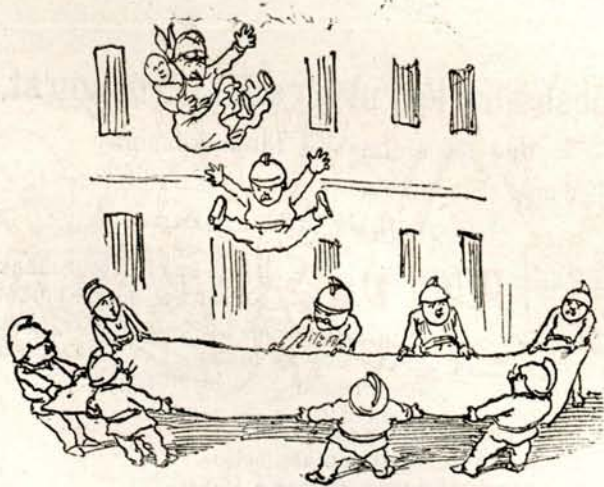
14. Publikum bérohan. Tinikém, Károlyom! . . .
Mellém nyomban ide! — Hol van a páholyom?
Azt tetszik keresni? Pá itt a páhólnak —
Szék- és padrom fölött porfelhők tánczolnak.

15. Rhódusi kolosszus lányoknak megette —
Támaszt, támaszkodik — (a fene megette!)
Rhódus-kolosszális, példátlan skandalum!
Fordulj el Klárikám, fordulj el angyalom!

16. Lobbokat vet a sziv, hányja a nagy tüzet —
Hol mernéd-meritnéd oltásra a vizet?
Viz el nem oltja azt; csak a férjnek dűhe.
Kifakadt, jót úte s a nagy tűz meghűle.

17. Ucezu a tűzoltók! Szaporán legények!
Ég a ház, üvöltnek a lakók szegények.
Bábuját megmentve oltó kan-asszonyka:
Leugrik s ugyancsak szétrepűl a szoknya.

18. No hajrá publikum, közeleg a király,
Felporzik a talaj — nem látlak, najgepáj!
Nem látlak najgepáj, csak tetőd leghegyén
Locsolja gégójét egy szomjas közlegény.

19. Nézzed csak ezt a port tüzoltó barátom
 Hogy semmit nem látok, csupán csak azt látom;
 Hisz neked köllene ezt a port leverned —
 „Schaunsz dasz glei abfahren — bin kan Bespritzer ned!“

Están dalaiból.

— Az tüzoltókhól. —

Kik esténként reggeliztek,
 És naponként éjjeleztek,
 Tüzoltó legények, tiszték, —
 Egy dalt nektek is ereszték.
 Légyen bár, ki tíz esztendő
 Kezeli a nagy fecskendő,
 Mégis ennyi hős közül:
 Láttá-e Baranya, Tolna
 Azt, ki annyit oltott volna,
 Mint én magam egyedül?

És nem holmi szalma-lángot!
 Égő petroleum-katlan,
 Hol szurokból sütnék fánkot,
 Nem oly éhes olthatatlan.
 Mégis oltom, oltom folyvást,
 Meg sem únom azt az oltást.
 Akár esttől reggelig.
 Pedig az ily tüzesetnél
 Az ember két emeletnél
 Gyakran nagyobbat esik.

Esik, esik eső esik
 De még mások nem is várják,
 Cseppjei már is keresik
 Az én orrom piros lángját.
 S gondolkozom egész hete:
 Csodás a tűz természete,
 Hogy úgy vonzza a vizet. —
 S bennem mégis olyan a láng,
 Hogy minden egyébre falánk,
 De csak vizet nem szeret.

Nagy baj, nagy baj! gondoljátok,
 Mert így tüzem örökkön ég. —
 Ne féltétek, jó barátok,
 Mert van itt egy nagy különbség.
 Olthatlan tűz nektek átok,
 Ha oltani nem bírjátok,
 Végre is minden el ég.
 Nálam nincs ily veszedelem:
 Oltsak még oly sikertelen,
 Sohsem félek, hogy — e f ég.

Borsós-hurka, magyarul: Erbswurst.

Had- és élelmezési tanácskozmány
 egy még ki nem küldött, de nemsokára kiküldendő
bizottság kebelében.

Elnök. Uraim! Nehány vállalkozó ajánkozott nekünk
 arra, hogy a magyar honvédsereg számára borsós-hurkát
 fog liferálni. Azért vagyunk mi kiküldve, hogy vizsgáljuk
 meg vegy- és rágtanilag az objectumot. Van szerencsém
 a borsós-hurkát ezennel bemutatni a bizottságnak.

Borsós-hurka (a bizottság elé járul.)

Én vagyok a borsós-hurka,
 Melynek porgament a burka,
 Szeret engem burkus, burka,
 S burkumnak az éhes turka.
 Naturam expellas furca,
 Tamen jó a borsós-hurka.

A házból.

Harmadszor is kihirdettetvén a pápa csalhatatlansága: Gyula püspök megidéztek ad audienda verbicula Joannunculorum Piperculorum.

Hignazio Elfi, a kucséberék elnyomott nemzetisége mellett buzogván, giardinettóval korteskedik a buffetben.

Káröröm.

A megkezdett szónok.

ORSZÁGGYÜLÉSI TUDÓSÍTÁS.

— From our own —

Elnök (kijelenti, hogy bejelenti, miszerint napirenden semmi sem lévén, szélső baloldali interpellációk vannak napirenden.)

Irányi Dániel. T. ház! Köszönöm, hogy oly számosan jelentek meg ez alkalomra, s meg vagyok győződve, hogy érzelmeik irántam a hosszú távollét után is azok, a mik voltak. (Helyeslés; sok képviselő megindul és elhagyja a termet.) Biztosíthatom önöket, hogy én sem változtam semmiben és hogy bármilyen a különbség tehetség és tehetség között: senki sincs önök között, kit annyira lenéznek, hogy beszédet tartani hozzá áttallanék. Uraim! Van e teremben egy férfi; egy szerény férfi, egy jelentéktelen férfi, a kit gyengeség és szerencsétlen körülmények annyira juttattak, hogy miniszter lett. E miniszter körünkben nem részesült azon figyelemben, melyet mostoha sorsa megérdemel; ő hozzá még egyetlen egy interpellációt sem intéztek. E miniszter a horvát-szlavon-dalmát miniszter. (Pejácsevics gróf ijedten hátra fordul. A szónok egy biztató tekintetet vet rája és folytatja.)

És van egy nemzet, uraim, egy csekély, egy szegény nemzet, mely magában véve nem sokat jelentene, de melyet én protegálok. E nemzet a horvát nemzet.

Én mindkét protégém érdekében vélek cselekedni, midőn az egyik dolgában a másikat interpellálok. A horvát országgyűlésről ugyan is a horvát hivatalos lapban azt olvasom, hogy ő felsége azt január 15-ére elnapolta. Már most kérdem:

E l ő s z ő r. Nem hazudik-e a hivatalos lap, mikor azt állítja, hogy az országgyűlés elnapoltatott?

M á s o d s z o r. Ha nem, miért nem hazudik?

H a r m a d s z o r. Ha pedig hazudik, miért hazudik?

N e g y e d s z e r. Ha nem igaz, hogy hazudik, vagy ha igaz, hogy hazudik: miért napoltatik el az országgyűlés, holott ez a horvát oppositio érdekeit a legmélyebben sérti?

Ö t ö d s z ő r. Mintán a törvény azt mondja, hogy, míg az új országgyűlés nem küldhet képviselőket, a régi követek képviselik a magyar parlamentben Horvátországot: kérdem, hogy meri a kormány a törvényes horvát képviselőket itt hagyni, holott nem harcolnak mellettük az a

jogvélelem, hogy ők a magyar kormány ellen fognak szavazni?

H a t o d s z o r. Hogyan reméli a horvát-szlavon miniszter a horvát ellenzéki követeknek kipótolni azt a kárt, melyet diurnumaik elvesztése folytán szenvednek?

H e t e d s z e r. Szándékszik-e a kormány a horvát nemzet jogos igényeit kielégíteni; nevezetesen:

a) átadni nekik Fiumét.

b) megadni nekik a felelős független horvát miniszteriumot;

c) kiszolgáltatni nekik az összes határvidéket és a temesi bányságot.

d) évenként fődözni deficitjüket.

S ha nem szándékszik:

N y o l c z a d s z o r. Mivel fogja igazolni, hogy a horvát testvérnemzetben gyűlölet szít a haza ellen? —
Ha pedig szándékszik:

K i l e n c z e d s z e r: Mivel fogja igazolni országunk szétdarabolását? (Általános helyeslés a szónok részéről.)

Elnök (kijelenti, hogy a beadott interpellációt ki fogja adni a horvát miniszternek, mire)

Irányi (kijelenti, hogy ő ezt szívesen megengedi és hogy ezért nem vár köszönetet; ő elismerést csak magától fogad el s a legszebb megnyugtató öntudatában rejlik, mely hangosan azt súgja, hogy vannak még a hazának egyes nagy férfiai.)

Helpy Ignác (ezt célzásnak tekintvén, személyes kérdésben kér szót és a következő giardinettót követi el a belügyminiszteren.)

1. Van-e tudomása, hogy rendzavarás miatt 32 munkás elfogatott?

2. Ha igen, mivel igazolható, hogy ezen 32 munkás, kinek foglalatossága épen a rendzavarásban áll, polgári foglalatosságától elűtetett?

3. Hogyan egyezteteti meg a kormány az egyenlőség elvével azon eljárást, hogy az elfogottak közül egy részt bezárt, a másikat pedig kizárta a hazából?

4. Szándékszik-e a kormány hibáját jóvá tenni és az egyenlőség nevében az elfogottakat kiereszteni, a kibocsátottakat pedig elfogatni?

5. Ha a rendet zavarni törvényellenes, hogyan van, hogy én és t. kollegáim szabadon járunk?

(Ez interpellatio után Helpy szabadon boesáttatik, az ülés pedig bezáratik.)

Napiparancs!

Fegyelem!

Az őszi gyakorlatokra egybe seregelve, megvárom első sorban, hogy tudjátok mi a regula. A regula azt kívánja, hogy minden legény előfizessen.

Fél bal! Jobbra át! Indulj!

Indulj! — a postára és faszszolj utalványt.

Egy-kettő, egy-kettő, egy-kettő — állj!

Egy forint 50.-nel praenumerálj!

Főherczeg József-tér 6. sz. 1871.

Borsszem Jankó, m. p.

a viczi tábor parancsnoka.